

Můj první rok v Rusku

Jmenuji se Gabi a před rokem jsem přijel do Moskvy. Naučil jsem se zde spoustu věcí, ale především jsem si zde našel přátele, kteří mi v této velké zemi pomohli se začleněním do společnosti.

02.10.2009

Státní technická univerzita MGTU Bauman byla založena v roce 1830 carem Velké Rusi Mikulášem I. Ve světě se těší velké prestiži: z jejích přednáškových síní vyšly takové

osobnosti jako byl Koroljov,
vynálezce první rakety, která byla
vypuštěna do vesmíru, nebo Šuchov,
považovaný za jednoho z
nejvýznamnějších inženýrů Evropy,
jenž vynalezl hyperboloid používaný
v architektonických konstrukcích.
Budovy univerzity Bauman se
nachází v samém centru Moskvy.
Univerzitní kampus má dvacet čtyři
fakult, šedesát sedm speciálních
oborů a sto devatenáct kateder.
Každý den projde univerzitou více
než dva tisíce šest set profesorů a
osmnáct tisíc studentů... K těm
posledním jsem se přidal v září 2008
i já. Začal jsem nultý ročník, který je
přípravou na přijímací zkoušky.
Během tohoto prvního roku
studujeme (kromě jazyka, který je
překrásný a není tak těžký, jak
někteří tvrdí) předměty matematika,
fyzika, informatika - a to vše v
ruštině.

Mé první kroky v Moskvě byl dojmavé. Den po příjezdu z Madridu jsem poznal Míšu, výborného chlapce, který studuje čtvrtým rokem fakultu Fyzikálních věd a je nejvážnějším kandidátem na člena Díla. Objevil se v Centru před třemi měsíci a od té doby pravidelně dochází na formační setkání. Míša mě doprovodil na univerzitu Bauman, aby mi pomohl s přihláškou. Když jsme tam přišli, s hrůzou jsem zjistil, že jsem si doma zapomněl pas, bez kterého se nedá nic vyřešit. Museli jsme se proto pro něj vrátit. V této části dne tam dělá úklid administrace a tak jsem se šel s Míšou projít a mohl jsem mu Dílo více přiblížit. Potom jsme se s pasem vrátili na univerzitu, kde mě čekalo další překvapení: protože Míša nestudoval na Baumanu, nedovolili mu vejít dovnitř. A aby toho nebylo málo, v kanceláři pro styk s cizinci nikdo nemluvil anglicky. Každý se na mě obracel v ruštině a já jsem

ničemu nerozuměl. Když už se mnou začali ztrácet trpělivost, objevil se jeden člověk, který mluvil španělsky, a ten mi pomohl vyplnit všechny formuláře.

Během prvního měsíce a půl jsem se účastnil intenzivní výuky ruštiny a potom jsem začal spolu s dalšími dvanácti kolegy nultý kurz. Protože to byl úvodní kurz, byli jsme všichni cizinci: z Ukrajiny, Moldávie, Srbska, Kyrgyzstánu... Jednoho dne mi dal kolega z Francie telefon na Luise Alberta z Peru, který se se mnou chtěl seznámit. Dohodli jsme se, že se sejdem u oběda. Vyprávěl mi, že přijel minulý rok studovat jako já nultý ročník. Zpočátku nemluvil ani slovo rusky a nikoho neznal. Jeden Argentinec jménem Roberto, který už byl v Rusku nějaký čas, mu pomohl se všemi formalitami a s přizpůsobením se zdejšími poměrům, čehož si Luis velmi cenil. Když se dozvěděl, že na Bauman přišel jiný

chlapec v podobné situaci, chtěl mě poznat, aby se nějakým způsobem revanšoval za to, s čím mu pomohli ostatní.

Vyprávěl mi, proč je v Rusku. Když dokončil střední školu v Limě, přemýšlel o tom, kde bude pokračovat ve studiích. Doma mu řekli, aby si vybral univerzitu, jakou bude chtít. Zvažoval několik možností a nakonec si vybral Moskvu, protože si uvědomil, že nejlepší učebnice fyziky a matematiky, jež studoval, byly napsané ruskými autory a navíc mnohé z nich profesory z Baumanu. Luis bydlí na univerzitní koleji. Je to věžák o patnácti poschodích přímo před hlavní budovou. Každé ráno se otevře jedno z oken v nejvyšším poschodí: Luis se právě probudil a chystá se ke čtení evangelia. Čte u otevřeného okna, což je v Moskvě někdy dost těžko realizovatelné. Rovněž se účastní formačních

setkání a je rád, že poznal Centrum. Jedné soboty byl na první rekolekci a při cestě na metro mi řekl: Já jsem ti pomohl s formuláři a dalšími formalitami na univerzitě, ale co jsi ty dnes pro mě udělal, žes mě pozval na rekolekci a k rozhovoru s knězem... se s tím nedá vůbec srovnat!

Další ze spolužáků, kteří chodí na vyučování, je Jesús. Má něco přes dvacet let a doplňuje si studium klavíru na konzervatoři Čajkovského, která je jedna z nejlepších na světě. Přijel do Ruska ze Španělska před více než rokem. Ještě než se přestěhoval, dostal od jednoho člověka, kterého stěží znal, telefon na otce José Antonia. Jesús mu zavolal, ale protože se zrovna změnilo číslo Centra, nikdo neodpověděl. Po nějakém čase mu náhodou řekl mladý ředitel orchestru, že mluvil s knězem v Basmannaya, což je Centrum Opus Dei. Jesús došel k

závěru, že toto je kněz, o kterém mu vyprávěli, a zavolał mu. Tyto takzvané náhody se nyní dějí i v Moskvě. Ješús se tam ukázal 11. března, za necelé dva týdny se účastnil rekolekcí a ještě toho samého měsíce 23. března přede mší svatou v Basmannaya, obětovanou za dona Álvara, byl na prvním kroužku sv. Rafaela. Je vidět, že se mu v tomto domě líbí a že don Álvaro se za něj přimlouvá.

Valerije jsem poznal při košíkové v přízemí Centra, protože bydlí v domě od vedle. Valerij má dvacet jedna let a hned jsme si padli do noty. Jednoho dne jsem ho pozval do Centra a jakmile uviděl kapli, prosil mě téměř každý den, zda se může chvíli pomodlit před svatostánkem. Při jedné příležitosti, když jsem mu vysvětloval, co je to Dílo, jsem mu dal brožurku o našem Otci. Za pět dní jsem se ho zeptal, jak se mu to líbilo. Odpověděl mi, že ji čte již podruhé a

že by si rád přečetl další věci od našeho Otce. Dal jsem mu proto Cestu. Moc mu pomáhá. Má duchovní vedení a snaží se změnit svou pracovní dobu, aby se mohl účastnit sobotních rekolekcí. I když se přestěhoval a již není naším sousedem, jsme stále v kontaktu.

S Valerijem jsem poprvé navštívil chudé v Rusku. Není to plán náročný na přípravu. Stačí koupit něco k jídlu v obchodě naproti, jít na stanici metra Kurskaja a popovídat si trochu s někým z chudáků, kteří žijí v této ulici.

Dá se říci, že Álvarovi zůstalo ze španělštiny pouhé jméno. Přišel do Ruska asi před patnácti roky, protože jeho otec je diplomat. Nyní mu je dvacet tři let a studuje ropné inženýrství. Zná Dílo od té doby, co začaly první apoštolské cesty do Ruska, a poslední dva měsíce pro něho znamenaly velký pokrok -

účastnil se prvních duchovních cvičení pro mladé začátkem února. Po skončení cvičení se rozhodl, že se chce stát členem sv. Rafaela. Když mu bylo vysvětleno, co to znamená, poznal, jaká je to velká pomoc pro apoštolskou práci v Rusku - vždyť za ním budou následovat další chlapi, kteří berou vážně svou křesťanskou formaci.

Také se stýkám s dalšími hochy, jako je například Wan Lenlin, se kterým jsem poprvé navštívil Kreml. Rychle jsme se spřátelili. Minulou sobotu přišel na rozjímání a odešel moc spokojený a vděčný.

Je zřejmé, že existuje spousta lidí, kteří se modlí za Rusko, ale i tak je nárůst apoštolské práce, ke kterému zde dochází, udivující. Příští rok začnu studovat předmět automatizace. Znamená to, že budu ve stálém kontaktu s Rusy, a očekávám, že se objeví mnoho

kamarádů, kteří budou tuto apoštolskou práci podporovat. Zatím doufáme, že se naši přátelé přiblíží více Bohu. Prosím vás též o modlitbu za klub, který nyní rozjíždíme s dětmi některých přátel. Už jsme s nimi dělali nějaké akce, například jsme bruslili v parku. Je to užitečná věc v této zeměpisné šířce, je tu spousta bruslařských drah. V Moskvě se dělá jedna velmi prostá věc: ulice nebo park se poleje vodou a chvíli se počká, než voda zmrzne.

Teď v létě jsem v Madridu na navštěvě mých rodičů a přátel. Také se zde účastním různých formačních setkání. Za několik dní bych se měl vrátit zpět do Ruska, kde se budu dále spoléhat na modlitby mnoha dalších lidí.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
muj-prvni-rok-v-rusku/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/muj-prvni-rok-v-rusku/) (08.08.2025)